

Szerepek, ha játszanak - Bohémélet

Hozzáadta: Kónya Orsolya
2010. február 17. szerda 14:13

Az Örkény Színház legújabb Ascher-bemutatója az alapokhoz tér vissza: kis színpadon pár színész változatos karaktereket mutat be a Bohémélet kapcsán. Olyan ez, mint amikor néhány kreatív gyerek beszabadul a gardróbba, s az ott talált göncökbe öltözve királylányosat játszanak.

A Bohémélet nem a Puccini-opera történetét mutatja be, hanem Henry Murger folytatásokban közölt történeteiből indul ki. Pontosabban az ez alapján született Aki Kaurismäki-filmből. A filmet nem láttam, ez esetben talán jobb is, hiszen az ötletek olyan kavalkádját kapjuk a színpadon, hogy szívesen elhiszem: minden egyes gesztus, minden egyes szerepbravúr itt és most születik, nincs kultúrtörténeti háttére.

Megjegyzem: aki bölcsészszemüveget vesz fel, hogy kipipálja az azonosságokat, az bizony pont az előadás lényegét nem érti: itt és most van, sokkal inkább mint bármikor. Persze, akinek jegyzetelni van kedve, tegye bátran, de az biztos, hogy jónéhány poénról lemarad.

Az egész egy nagy katyvasznak látszik néhány nap távlatából, mégis valahogy összeáll egészé, ahol nem a történet, hanem a pillanatnyi impresszió a lényeg. Nem baj, ha elveszik a történet drámaisága: az angyali Mimi meghalhat, de a néző mégis nem őt sajnálja, hanem a kis margarétát (Szandtner Anna egyik remeklése a sok közül) és Rodolfót, akik most már biztosan nem érnek oda, hogy a lánynak örömet okozzanak.

A színpadon mindenki mindent játszik, bámulatos gyorsasággal öltöznek át a színpad mögött a szereplők, hogy aztán angyalszoborként, hízelgő portréként vagy élő szereplőként láthassuk őket viszont. Emlékezetes Szandtner Anna nagyszerű szólótánc, amellyel Rodolfo főművét, a Vörös tenger szétválását adja elő (a bemutatón nyíltzini tapsot kap, nem véletlenül). Takács Nóra Diána leginkább Baudelaire, a bohókás kutya szerepében beazonosítható: ő az ész a családban, lomha bája megkapó. Széles László tehetségét kicsit leporolta a rendező, végre kicsit megtornáztatva ezzel agytekevényeit. Polgár Csaba a neurotikus papagáj szerepében a legemlékezetesebb, de persze számos emlékezetes villanását említhetnénk még. Máthé Zsolt sokszínűségében most sem csalódunk: a cukorgyáros portréjától a végtelenül buta kidobóemberig újabb karakterekkel gazdagítja eddig is széles repertoárját. Hámosi Gabi Mimije légies, éteri jelenség, és még a párizsi kiskocsmá pincéreként is képes így maradni. Debreczeny Csaba kicsit háttérbe szorul, ám amikor megjelenik, érdemes rá odafigyelni. Az előadást kötelezővé tenném elnehezült, szerepkörükbe meszesedett kollégáknak: nem hibátlan, de pontosan megmutatja azt, hogy egy erős kezű, kreatív rendező színészvezetése mi mindent képes kihozni a kollégákból.

Aki Kaurismäki: Bohémélet

Örkény Színház

Rodolfo: Széles László

Marcel: Debreczeny Csaba

Schaunard: Csujja Imre

Mimi: Hámosi Gabriella

Baudelaire, Zálogházas nő, Pincérnő, Biztonsági őr stb.: Takács Nóra Diána

Musette, Pincérnő, Angyalszobor, Vécésnéni, Margaréta stb.: Szandtner Anna

Bernard, Blancheron, Gassot, Francis, Rendőrtiszt, Orvos, Benzinkutas stb.: Terhes Sándor m.v.

Mme Bernard, Nő Marcel ágyában, Titkárnő, Pincérnő, Rendőrnő, Eladónő, Ápolónő stb.: Kerekes Viktória

Hugo, Rendőr, Pénztárosnő, Kislány, Galériás, Taxis, Antikvárius, A Tabac Bár csaposa stb.: Máthé Zsolt

Pincér, Piperkőc férfi, Autóbontós, Rendőr, Csapos, Papagáj, Pisilő férfi stb.: Polgár Csaba

Közreműködnek:

Murányi Márta – harmonika, Rohmann Ditta/ Újházi Gyöngyi – cselló,

Herczeg Tamás/ Nevelő János – ütőhangszerek, Matkó Tamás – zongora

Díszlet: Izsák Lili Világítástervező: Bányai Tamás

Jelmez: Szakács Györgyi Asszisztens: Érdi Ariadne

Zene: Matkó Tamás Ügyelő: Berta Tamás

Koreográfus: Lisztóczy Hajnal Sűgő: Jánoska Zsuzsanna

Rendező: Ascher Tamás Fótó: Gordon Eszter, Örkény Színház